

गतायुषः एकादशसहस्रसंख्यया मितायुषः स्वरादिवधजक्रोधेन मया वधाद्वा तत्त्वं ॥ १४ ॥ योरामोमंदवीर्यइतिज्ञात्वा ज्येष्ठोपि राज्ये प्रियं भरतं स्थापयित्वा वनं प्र
स्थापितः ॥ १५ ॥ तेन गतचेतसा किंकरिष्यसीत्यन्वयः ॥ भ्रष्टराजत्वाच्चेतोहीनत्वं तापसेन तपस्विना तापसश्रेष्ठतपस्विना ॥ यद्वा तापसेनशोच्यत्वेन तपस्विना अशूरे
ण ॥ १६ ॥ रक्षरक्षणे रक्ष पालय ॥ १७ ॥ उर्वशी पुरुरवसं चरणेनाभिहत्य यथा पश्वात्तापंगतेति पुराणेषु प्रसिद्धं तथा पश्वात्तापं गमिष्यसि ॥ १८ ॥ अंगुल्यानसमः

भुंजानामानुषान्भोगान्दिव्यांश्चवरवर्णिनि ॥ नस्मरिष्यसिरामस्यमानुषस्यगतायुषः ॥ १४ ॥ स्थापयित्वाप्रियंपुत्रंराज्येदशरथो
नृपः ॥ मंदवीर्यस्ततो ज्येष्ठः सुतः प्रस्थापितो वनं ॥ १५ ॥ तेन किं भ्रष्टराज्येन रामेण गतचेतसा ॥ करिष्यसि विशालाक्षितापसेन तपस्वि
ना ॥ १६ ॥ रक्षराक्षसभर्तारं कामयस्वयमागतं ॥ नमन्मथशराविष्टं प्रत्याख्यातुं त्वमर्हसि ॥ १७ ॥ प्रत्याख्याय हि मां भीरुपश्वात्तापंग
मिष्यसि ॥ चरणेनाभिहत्येव पुरुरवसमुर्वशी ॥ १८ ॥ अंगुल्यानसमो रामो मम युद्धे समानुषः ॥ तव भाग्येन संप्राप्तं भजस्ववरवर्णि
नि ॥ १९ ॥ एवमुक्ता तु वैदेही क्रुद्धा संरक्तलोचना ॥ अब्रवीत्पुरुषं वाक्यं रहिते राक्षसाधिपं ॥ २० ॥ कथं वै श्रवणं देवं सर्वदेवनमस्कृतं ॥
भ्रातरं व्यपदिश्यत्वमशुभं कर्तुमिच्छसि ॥ २१ ॥ अवश्यं विनशिष्यंति सर्वे रावणराक्षसाः ॥ येषां त्वं कर्कशो राजा दुर्बुद्धिरजितेन्द्रियः
॥ २२ ॥ अपहत्य शचीं भार्यां शक्यमिंद्रस्य जीवितुं ॥ न हिरामस्य भार्या मामानीय स्वस्तिमान्भवेत् ॥ २३ ॥ जीवेच्चिरं वज्रधरस्य पश्वा
च्छचीं प्रधृष्या प्रतिरूपरूपां ॥ न मादृशीं राक्षसधर्षयित्वा पीतामृतस्यापि तवास्ति मोक्षः ॥ २४ ॥ अंगुलीवलेनापि तुल्योऽनेन मयानीतां पुनरा

मआनयिष्यतीति नशंक्यमिति भावः ॥ संप्राप्तं मामिति शेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ रहिते रामरहिते आश्रमे स्थितेति शेषः ॥ ईदृशवंश्यस्येदृशं कृत्यमनुचितमिति मिथ्यैवान्य
वंशं स्ववंशत्वेन कथयसीति व्यंग्यं ॥ २१ ॥ एवंभूतराज्ञः प्रजानां सर्वथानाशः ॥ मम नयने सर्वजीवितच्छेद एवेति भावः ॥ २२ ॥ २३ ॥ अप्रतिरूपरूपां अनुपमसौंद
र्यां मोक्षः मृत्योरिति शेषः ॥ अतिमलिनान्तःकरणत्वान्मोक्षो ज्ञानैकप्राप्यस्तवनास्येवेति भावः ॥ २४ ॥